

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 42/2025-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Petra Molnára a Petra Straku prerokoval oznámenie sudcu I. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky **Miroslava Duriša** o jeho zaujatosti vo veci vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 133/2025 a takto

r o z h o d o l :

1. Sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky Miroslav Duriš **nie je vylúčený** z konania a rozhodovania vo veci vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 133/2025.
2. Toto uznesenie nadobúda **právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia** Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav

1. Ústavný súd vedie pod sp. zn. Rvp 133/2025 konanie podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], doručenej 16. januára 2025, ktorou sa domáha vydania rozsudku, ktorým by „súd“ určil, že «výkon záložného práva nehnuteľností vedených na [REDAKOVANÉ], ako byt č. 4, na prízemí, bytového domu súp. č. 1159 na [REDAKOVANÉ] so spoluvlastníckymi podielmi na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na pozemku parc. reg. „C“- zastavané plochy a nádvoría o výmere 357m², parc. číslo 331, o veľkosti 746/10000-in, - všetko vedené Okresným úradom Košice, katastrálny odbor, pre k. ú. [REDAKOVANÉ], dobrovoľnou dražbou konanou dňa 04.09. 2014 o 10,30 hod. v Košiciach, osvedčený notárskou zápisnicou N 1387/2014, Nz. 32469/2014 je absolútne neplatný». Vec bola pridelená sudcovi spravodajcovi Miroslavovi Durišovi, ktorý je členom I. senátu ústavného súdu, ktorý podľa Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2025 do 31. decembra 2025 (ďalej len „rozvrh práce“) pracuje v zložení Jana Baricová (predsedníčka senátu) a sudcovia Miroslav Duriš a Miloš Maďar.

2. Sudca I. senátu ústavného súdu Miroslav Duriš listom z 21. januára 2025 v zmysle § 50 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vyhlásil svoju zaujatosť

vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 133/2025, ktorú odôvodnil tým, že po preštudovaní uvedeného spisu zistil, že v tejto veci sú dané okolnosti, ktoré by mohli znamenať jeho vylúčenie z konania a rozhodovania o ústavnej sťažnosti sťažovateľky, a to pre pomer k odporcovi [REDAKOVANÉ] (§ 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde), ktorý ako notár osvedčoval priebeh dobrovoľnej dražby do notárskej zápisnice sp. zn. N 1387/2014, Nz 32469/2014, ktorá je prílohou podania sťažovateľky. Pre blízky pomer k uvedenému notárovi bol uznesením ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 297/2023 z 18. mája 2023 vylúčený z konania a rozhodovania vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1715/2022 z tam uvedených dôvodov, ktoré bez ich bližšieho opisu sú stále relevantné aj v tejto jemu pridelenej veci. Tento pomer k [REDAKOVANÉ], ktorý je v uvedenom konaní pred ústavným súdom vedený ako odporca, vylučuje, aby sudca ústavného súdu Miroslav Duriš konal ako sudca v tejto veci, a preto navrhol, aby ho príslušný senát ústavného súdu vylúčil z konania a rozhodovania v tejto veci (§ 51 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

3. Pokynom predsedu ústavného súdu z 21. januára 2025 bolo oznámenie v súlade s čl. IV bodom 1 písm. b) rozvrhu práce pridelené na rozhodnutie podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde do druhého senátu ústavného súdu oprávneného na rozhodnutie, ak ide o sudcov prvého senátu.

4. V súlade s čl. II bodom 3 rozvrhu práce ústavného súdu tak o vyhlásení zaujatosti sudcu ústavného súdu Miroslava Duriša rozhodoval druhý senát ústavného súdu v zložení Ľuboš Szigeti – predseda senátu a sudcovia Peter Molnár a Peter Straka (ďalej len „námietkový senát“)

II.

Relevantná právna úprava

5. Podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu ústavného súdu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu ústavného súdu v konaní o prerokúvanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde.

6. Podľa § 50 ods. 1 prvej vety zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu môže sám vyhlásiť svoju zaujatosť vo veci; musí tak urobiť písomne bezodkladne a uviesť jej dôvody.

7. Podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu ústavného súdu rozhoduje iný senát ústavného súdu určený rozvrhom práce.

III.

Posúdenie veci ústavným súdom

8. Ústavný súd na úvod zdôrazňuje, že nestrannosť sa obyčajne definuje ako neprítomnosť predsudku (zaujatosti) a straníctva. V judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), na ktorú nadväzuje aj judikatúra ústavného súdu, sa rozlišuje nestrannosť subjektívna a nestrannosť objektívna. Subjektívne chápanie nestrannosti je posudzovaním správania súdu (sudcu). Subjektívna nestrannosť sa prezumuje, až kým nie je dokázaný opak. Nestrannosť z hľadiska správania sudcu je vlastne nedostatok subjektívnej nezaujatosti, o ktorom svedčí

správania sudcu. Objektívna nestrannosť sa naproti tomu neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. Sudca môže subjektívne rozhodovať absolútne nestranne, ale napriek tomu jeho nestrannosť môže byť vystavená oprávneným pochybnostiam so zreteľom na jeho štatút či funkcie, ktoré vo veci vykonával. Práve tu sa uplatňuje tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Podľa názoru ESLP objektívny aspekt nestrannosti je založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k prerokúvanej veci a účastníkom konania. Rozhodujúcim prvkom rozhodovania o zaujatosti zákonného sudcu je to, či obava účastníka konania (jeho právneho zástupcu) je objektívne oprávnená. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že naznačujú nedostatok nestrannosti súdu (rozsudok ESLP vo veci Pullar v. Spojené kráľovstvo).

9. Sudca ústavného súdu Miroslav Duriš sa podľa svojho vyhlásenia cíti subjektívne zaujatý pre blízky pomer k notárovi [REDAKOVANÉ], ktorý podľa jeho vyjadrenia vystupuje v uvedenom konaní pred ústavným súdom ako odporca, poukazujúc pritom na dôvody jeho vylúčenia z konania uvedené v uznesení ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 297/2023 z 18. mája 2023, ktoré bez ich bližšieho opisu sú stále relevantné aj v tejto jemu pridelenej veci.

10. Námietkový senát po preskúmaní dôvodov uvedených vo vyhlásení sudcu ústavného súdu Miroslava Duriša vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 133/2025 dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde na vylúčenie sudcu Miroslava Duriša z prejednávania a rozhodovania danej veci.

11. Preskúmaním značne neprehľadne, nejasne a neúplne formulovanej ústavnej sťažnosti sťažovateľky (a jej príloh) vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 133/2025 bolo zistené, že táto sa týka konania o neplatnosť právneho úkonu, ktorého sa domáha sťažovateľka ako žalobkyňa proti žalovanému v 1. rade [REDAKOVANÉ], a.s., [REDAKOVANÉ], žalovanému v 2. rade [REDAKOVANÉ], s.r.o., [REDAKOVANÉ], a žalovanému v 3. rade [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vedeného na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 40C/120/2014. Prílohu ústavnej sťažnosti, okrem ďalších listín, tvorí aj uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/81/2015 z 5. marca 2015, ktorým bolo rozhodnuté v konaní o nariadenie predbežných opatrení o odvolaní žalovaného v 2. rade proti uzneseniu okresného súdu č. k. 40C/120/2014 -317 z 24. októbra 2014 a o odvolaní sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu č. k. 40C/120/2014-400 z 13. januára 2015.

12. Z uvedeného vyplýva, že vo veci vedenej na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 133/2025 nie je [REDAKOVANÉ] účastníkom konania ani zúčastnenou osobou, a preto skutočnosti uvádzané vo vyhlásení zaujatosti, vo vzťahu ku ktorým by sa malo zvažovať, či tieto z objektívneho hľadiska zakladajú pochybnosti o nezaujatosti sudcu Miroslava Duriša, sú irelevantné. V dôsledku nesplnenia zákonných podmienok podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak námietkový senát ústavného súdu rozhodol o nevylúčení sudcu ústavného súdu Miroslava Duriša z konania a rozhodovania vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 133/2025 tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

13. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom,

ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu.

14. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2025

Euboš Szigeti
predseda senátu